

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ויהי ביום השמיני - למילואים שהוקם המשכן ונתחנכו כבר אהרן ובניו לעבודה: רשב"ם

במדרש ויהי ביום השמיני. חכמות בנתה ביתה כו'. עמודי שבעה הם עמודים לקשר את התחתונים בשורשם העליון. לכן יש שבעת ימי מילואים כי בבחי' ז' ימים יש חטא ופגם ע"י חטא האדם. אבל בחי' שמיני אין בו פגם. לכן בשבעת ימים היו צריכין שמירה פתח א"מ תשבו כו'. ולבוא אל בחי' שמיני הוא ע"י תשובה. ומשם בא הטהרה דכ' זאת חקת התורה היא נקודה טהורה וקדושה שחקק הקב"ה בנפשות בניי שא"א להשתנות. ונקרא זאת חקת דכ' אני ה' לא שניתי. ולפי שיש חלק אלקותו ית"ש בכל איש ישראל שבמתן תורה שאמר אנכי ה' אלקיך נתדבקו בניי בזה השם. ולכן אתם בניי לא כליתם. כי יש בהם חלק משם הוי' שא"א להשתנות ואינו מקבל שינוי ואינו נפגם ע"י החטא דכ' אמרות ה' אמרות טהורות שאין מקבלים טומאה. וכ' ה' האמירך שנחקקו אמרות ה' בלב איש ישראל. ולכן לעולם יכולין ע"י תשובה לחזור לטהרה בכח חקת התורה הנ"ל: ספר שפת אמת - פרשת שמיני - שנת תרנ"ז: מפ' שמיני ופ' פרה:

וישא אהרן את ידיו אל העם כו' * נראה לפרש דהנה הצדיק הולך תמיד בדביקות ודבוק בעולמות עליונים רק מחמת שתשוקתו תמיד על טובת ישראל שייטיב להם השם יתברך בכל מיני שפע וברכה מחמת זה הוא יורד קצת ממדריגתו ודביקות * אך בכל זאת הוא פועל טוב במה שיוורד קצת מהדביקות שעל ידי שרואים בני אדם גודל תשוקתו ותאוותו לטובתם הוא מכניס בלבם יראת ד' ואהבתו שכולם נתעורר לבבם לעבודתו יתברך שמו * וזהו וישא אהרן את ידיו ע"ד נשא לבבינו אל כפים וי"ל

אסרו חג

אמר. צריכין להותיר מהחג על להבא. א"א אדומ"ר זצוק"ל אמר. הבוחר בשירי זמרה זהו השיריים שמותירים. העיקר הוא שיותיר כל אחד אצל עצמו שיכניס בהאיברים ובהעצמות ובכל הגוף. בכל מה שנעשה בזה חג הפסח צריכין להותיר על כל הספירה עד חג השבועות. הספירה הוא הדבר בעצמו של פסח. רק שבפסח נעשה הדבר בבת אחת. ובספירה נעשה הדבר מעט מעט. ובשבועות באים אל הדבר הזה בעצמו:

אמר שמחת ריקודין ביו"ט הוא מדריגה גבוה ממדריגת הגבוהות שיש בתפלה תפלה מדברים בפה. וכשעוזר לו הקב"ה נאמר תהלת ד' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו. שנכנס בהבשר. וכשהוא במדריגה יותר נאמר כל עצמותי תאמרנה וכו'. וכן בריקודין הוא מגביה כל גופו בשמחת יו"ט. רק כשהתפלה איז גינארט גם זה הוא גינארט. וזאת יכול להיות יותר טוב וצריכים לשמוח מאד כאשר גמרנו פסח כזה. יפה ומהודר ומצוחצח. הגם שצריכים ליבוש ולהכלם מאד בההידור שלנו. רק עכ"ז כ"א נזדכך ונטהר. וכשטוב לאדם א"צ להתגאות משני אופנים. א' שצריך לראות שיהיה יותר טוב. שנית שצריך להתיירא שלא להתקלקל ח"ו: ספר בית אהרן

וסיים בברכה. ואמר יתן השי"ת אשר כל העובדות ודיבורים מן הפסח הזה. יכנסו ויבוא בנו. ואומר לך בדמיק חיי ואומר לך בדמיק חיי. כל העובדות מן היר"ט יעלה אל השי"ת לטוב. כי אם נעשו כל הדברים כתיקונן אזי בוודאי טוב. ואפי' אם ח"ו אינו נעשה בטוב כתיקונו יכול השי"ת לתקן זאת שיהיה כתיקונו. והראיה מן הלילה של היום שעבר כידוע עכ"ז בבוקר שולח בו השי"ת החיות חיות חדש וכחות חדשים בכל האברים בכדי שיוכל להתחזק עוד בעבודת השי"ת אכ"ר: ספר בית אהרן

הפירוש דהיינו האדם אשר ישא לבו לעבודת הבורא יתברך שמו אז מחמת גודל האהבה והתלהבות שבו הוא מכה כף אל כף ונמצא עבודת הבורא נקרא ע"ש הידים:

וזהו וישא אהרן את ידיו אל העם פירוש כנ"ל שתשוקת הצדיק אל העם להטיב להם * ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים פירוש על ידי זה ירד ממדריגתו שמדרגת הצדיק הוא תמיד לבדוק עצמו בכל עת ורגע אולי חטא חלילה באיזה נדנדוד חטא והרהור והוא מהרהר תמיד בתשובה זה רמז חטאות ועולות שבא על הרהור * והשלמים רמז להדביקות שבו שעושה שלום בפמליא של מעלה ועל ידי תשוקתו היה יורד ממדריגתו האלו קצת: ספר נועם אלימלך - פרשת שמיני

...**וזה כוונו חכמינו ז"ל** (סנהדרין צ"ט). במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד, כי הקדוש ברוך הוא מקבל תענוג מבעל תשובה יותר מהצדיק גמור, שהצדיק גמור אין לו יצר הרע כבר ובקל הוא עובד אותו אבל הבעל תשובה שעד עתה היה יצרו מתגבר עליו ועכשיו שיבר אותו ומכניע אותו עד לעפר ואז להשם יתברך תענוג גדול ממנו. וזה כוונו חכמינו ז"ל (אבות ב', א') איזה דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא תפארת לעושיה, דהיינו שכל עסקיו יחשוב שיעשה תענוג להשם יתברך שיתפאר השם יתברך עמו וזהו שיהיה תפארת לעושיה, דהיינו להשם יתברך שהוא ברא אותו. ומפרש ותפארת לו, כלומר למה הוא תפארת להשם יתברך ממנו ולא מכל המלאכים והשרפים. ואמר מן האדם, כלומר עבור שהוא אדם לבוש בגשמיות ואף על פי כן הוא מתגבר את עצמו לעבוד אותו בלב שלם ומזה בעצמו השם יתברך מתפאר עצמו עם בריותיו יותר מכל המלאכים והשרפים שעובדים אותו: ספר קדושת לוי - פרשת שמיני

על התורה ועל העבודה

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר אליהם דבר וכו' זאת החיה. ויש לדקדק מאי לאמר אליהם. והנראה דהנה רש"י ז"ל כתב על פסוק (שמות ב', ז') האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העבריות, שהחזירתו על מצריות הרבה לינק ולא ינק לפי שהוא עתיד לדבר עם השכינה לפיכך לא רצה לינק מטמא משום שעתיד לנבא לישראל מפי השכינה. והרמב"ן הקדוש כתב, מה שאסרה לנו התורה אלו הטמאים משום שאלו מולידים טבע אכזריות בגוף האדם וישראל עם קדוש צריכין להיות להם מדת החסד ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא לדבר עם כל איש מישראל כמו שנאמר (יואל ג', א') ונבאו בניכם ובנותיכם, ונמצא כיון שהקדוש ברוך הוא ידבר עמהם ואיך שייך שהפה שאכל טמא ידבר עמו השכינה. וזהו הרמז וידבר כו' לאמר אליהם, הרמז שאני עתיד לאמר אליהם לכל אחד ואחד ולכך לא יאכלו דבר טמא: ספר קדושת לוי - פרשת שמיני

י. כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים, שמעתי בשם הבעש"ט זלה"ה, היינו שגם הדברי גשמייות והארציות, שמכונה בשם לכם, על דרך (ביצה דט"ו ע"ב) חציו לה' וחציו לכם, יהיה גם כן לאלהים, בלי שום תאוות עולם הזה: (מבשר צדק פ' קדושים, ופ' בהר):

י"א. להיות לכם לאלקים, הינו שתראו לעשות הגשמייות כל כך בבהירות, שעל ידי זה תהיה ללכם שלכם גם כן עלייה לה': (מבשר צדק פ' קרח):

י"ב. להיות לכם לאלקים, בשם הריב"ש ז"ל, הפירוש, שצריך האדם להסתכל שגם הלכם היינו תאוות ההיתר יהיו לאלקים בלתי לה' לבדו, וד"ל: (שארית ישראל בליקוטים משער הא'. חסד לאברהם לשבועות דק"ה).

סליק פרשת שמיני בס"ד: ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת שמיני

אסרו חג

בזוהר לא מתיישב רוחא בגויה עד ג' יומין לכן ציוה לי הרב שלא לנסוע אחר יו"ט בדרך עד [יום] אחר אסרו חג, דהיינו יום ג' מיו"ט: ספר אמרי פנחס - שער ד - {שמז} שבת ומועדים

שליסעל חלה

לשבת שאחר הפסח המנהג הוא מימים קדמונים לנקוב את החלות בשבת שלאחר פסח במפתחות, ונעשה על החלה צורת מפתח ומנהג ישראל תורה הוא וצריך טעם. כבר ביארנו טעמים ע"ז לעיל. והנה יש עוד לאלוק מילין טעם א' ע"פ פשוטו, כי הנה בעת הזאת כשאכלו ישראל מן המן, מהקרבת העומר ואילך לא אכלו עוד מן המן כמש"ה (יהושע ה', י"א) ויאכלו ממחרת הפסח מעבור הארץ. ואמרין בגמרא (קדושין ל"ז). ממחרת הפסח אכול עד השתא לא אכול, ומאז התחילו לאכול מתבואת הארץ והיו ישראל צריכין לפרנסה כי עד עתה היה להם המן. וזאת ידוע שלכל דבר יש שער כמו שאנחנו מתפללין שיפתח לנו הש"ת שערי פרנסה. ומזה נשתרבב המנהג להיות עושין צורת מפתח על החלות לרמז שיפתח לנו הש"ת שערי פרנסה: **טעם הב' י"ל**, כי בעת ההוא סופרים אנו ספירה שבעה שבועות והם מ"ט יום ע"ד סוד נ' שערי בינה. ואנחנו הולכים משער לשער ולכל שער יש מפתח וזהו שעושין צורת מפתח: ספר אוהב ישראל - ליקוטים חדשים

שויתי ה' לנגדי תמיד, שויתי לשון השתוות, בכל דבר המאורע הכל שוה אצלו בין בענין שמשבחין אותו בני אדם או מבזין אותו וכן בכל שאר דברים וכן בכל האכילות בין שאוכל מעדנים בין שאוכל שאר דברים הכל ישוה בעיניו כיון שהוסר היצה"ר ממנו מכל וכל, וכל דבר שיארע לו יאמר הלא זה מאתו יתברך ואם בעיניך הגון וכו' וכל כוונתו לשם שמים אבל מצד עצמו אין חילוק וזה מדרגה גדולה מאד: ספר צוואת הריב"ש - הנהגות ישרות [ב']

וירד מעשות החטאת העולה והשלמים גו' ויצאו ויברכו את העם. "ל ע"ד הרמז, דהתורה"ק מורה לנו דרך החכמים דבודאי הם תמיד דבוקים במחשבתם ברוחניות עולמות עליונים לתקן כל הפגמים ומקרבין העולמות והעולה שמעלין כל מיני עליות והשלמים שעושים שלום בין הש"ת להכנסת ישראל, אך דזה אי אפשר להיות בתמידות הדביקות למעלה וצריך לפעמים לירד ממדרגתו וירידה זו צורך עלייה כנודע. וזה שאמר הכתוב וירד מעשות החטאת. ר"ל כשהחכם יורד מן העשיה. היינו מן התיקון של החטאת והעולה והשלמים הנ"ל. אז יבא משה ואהרן אל אוהל מועד, אז בא החכם אל תוך הזמן וכשהם למטה בעולם התחתון מה המה עושין. לז"א ויצאו ויברכו את העם כנ"ל:

או י"ל, דבאמת אצל עובדי ה' חשוב זה יותר בעיניהם למעלה גדולה מה שחושבין תמיד עבור טובות ישראל לברך אותם ולהמשיך עליהם שפע טוב לכל צרכיהם. וזה יחשב להם לעליה יותר מדביקות פשוטה בעולמות עליונים. וז"ש וירד מעשות. רצה לומר כשירדו מזו הבחי' של תיקון העולמות ובאו לתוך הזמן, אז ויצאו רצה לומר שיצאו מבחי' זו של הדביקות. ולקחו במחשבתם לברך את העם רצה לומר שזהו יותר טוב בעיניהם לברך את זרע ישראל. וגבוה להם בחי' זו מבחי' הדביקות. וז"ש ויקרב את העולה. רצה לומר הוא איש חסד העובד עבודת ישראל הוא מקרב את כל העליות לשמו ית'. וזה שאמר הכתוב ויעשה כמשפט. היינו שעשה זה העלייה כאלו היתה כך במשפט ובדין. כי אחר כל עלייה צריך להיות ירידה. אבל הוא עושה זה כאלו היה שורת הדין כך נותן ואצלו לא היה חשוב זאת העלייה רק מצד היושר העלה הכל כנ"ל: ספר אוהב ישראל - פרשת שמיני

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #864

לע"נ הרה"צ ר' אהרן ב"ר יצחק מנשה זצ"ל
אדמו"ר מפניסק קארלין - נלב"ע כ"ח ניסן תשס"א
לע"נ זקני הרה"ג ר' שבת ב"ר ברוך אברהם זצ"ל גראבלאווסקי - מהאראדען - נלב"ע
כ"ה ניסן תרפ"ט
מגיד שיעור בביהמ"ד הנ"ל בנוא יארק - ד' פעמים ש"ס בי"ד שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים,
{שנת תשס"ט, תשע"ג, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים"
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" [English] is now in print.